

# URÂCIUNEA PUSTIIRII STĂ

Prima Tipărire, 1995

Copyright © 1995 ținut de

“LET THERE BE LIGHT MINISTRIES (rs)

PO BOX 328

Rogue River, Or. 97537

U. S. A.

[www.LightMinistries.com](http://www.LightMinistries.com)

Toate drepturile rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți acest pamflet cu condiția ca să fie duplicată în întregime fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru pamflete adiționale, cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale valabile, vă rog să scrieți la adresa următoare:

**BOOKLETS  
P. O. BOX 328  
ROGUE RIVER, OR 97537  
U. S. A.**

## URÂCIUNEA PUSTIIRII SĂ

Noi vom studia urâciunea pustiirii care este scrisă în Daniel, Matei, și Marcu. Dacă veți căuta cuvântul urâciune în Vechiul și Noul Testament, veți vedea că aceasta înseamnă în mod literal idolatrie, iar idolatria înseamnă închinare la Baal. Baal este un simbol al soarelui.

Cuvântul pustiire înseamnă trei lucruri—distrugere, devastare și pustiire. Aceste trei lucruri se întâmplă în ordinea lor.

Cuvintele lui Hristos pentru poporul Său, când a vorbit despre urâciune și când aceasta se va întâmpla, se găsesc în Matei 24:14-18:

“Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul. De aceea, când veți vedea ‘Urâciunea Pustiirii’, despre care vorbește prorocul Daniel, ‘așezată în locul sfânt—cine citește să înțeleagă! Atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți; cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și i-a lucrurile din casă; și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și i-a haina.”

În Marcu 13:14 spune:

“Când veți vedea ‘urâciunea pustiirii’ stând acolo unde nu se cade să fie—cine citește să înțeleagă—atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți...”

Astfel avem o înțelegere clară a cuvintelor lui Hristos—că atunci când urâciunea pustiirii este văzută stând în locul sfânt, unde nu trebuie să fie, atunci—versetele 15-16

“Cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare, și să nu intre în casă, ca să-și ia ceva din ea. Și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina.”

Acest pasaj este explicat și mai bine în Luca 21:21-22:

“Atunci cei din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el. Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinescă tot ce este scris.”

Acestea au fost cuvintele lui Hristos pentru poporul Său. Aceia care au fost în Iudea și în Ierusalim au trebuit să fugă de acolo când au văzut urâciunea pustiirii așezată, iar ei n-au trebuit să se reîntoarcă în Ierusalim după ce au scăpat. Însă ce este urâciunea pustiirii despre care a vorbit Daniel?

Există multe teorii și opinii despre ceace înseamnă urâciunea pustiirii, însă a ne baza pe opiniile și ideile omului este o nebunie. Cuvintele pe care ne putem baza astăzi, și în care ne putem încrede, cu atât de multe “vânturi” de doctrine diferite care suflă, este un “așa spune Domnul.” Ne spune Dumnezeu exact ce este urâciunea pustiirii? Da! Dacă aveți seria Spiritului Profeției, vol 4, vă rog să întoarceți la pagina 26 (Marea Luptă, p 21):

“Isus le-a spus ucenicilor atenți despre judecățile care urmau să cadă asupra Israelului apostaziat, și îndeosebi pedeapsa răzbunării care va veni asupra lor datorită lepădării și răstignirii lui Mesia. Semne evidente vor preceda apogeul înfricoșător. Ora îngrozitoare va veni pe neașteptate și repede. Mântuitorul i-a avertizat pe urmașii Săi: ‘De aceea când veți vedea ‘urâciunea pustiirii’, despre care a vorbit prorocul Daniel, ‘așezată în locul sfânt’ — cine citește să înțeleagă! — atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți’” (Mat. 24:15, 16; Luca 21:20, 21). Când steagurile idolatrate

ale romanilor aveau să fie înălțate pe pământul sfânt, care se întindea câteva sute de metri în afara zidurilor cetății, atunci urmașii lui Hristos trebuia să-și găsească scăparea fugind. Când semnalul de avertizare avea să fie văzut, aceia, care doreau să scape nu trebuia să mai întârzie. În toată țara Iudeii, ca și în Ierusalim, semnalul pentru fugă trebuia să fie ascultat imediat. Acela care se întâmpla să fie pe acoperișul casei nu trebuia să mai coboare în casă nici chiar pentru a-și salva cele mai valoroase comori. Cei care lucrau la câmp sau la vie nu trebuia să se întoarcă să-și ia hainele dezbrăcate în timp ce lucrau în arșița zilei. Ei nu trebuia să ezite nici un moment, ca nu cumva să fie prinși de distrugerea generală.”

Astfel, **urâciunea pustiirii a fost “steagurile idolatre ale romanilor,”** și când au fost văzute stând unde n-ar fi trebuit să stea, atunci urmașii lui Hristos au trebuit să fugă “ca focul” și nu să stea în Ierusalim. Dacă ar fi rămas, atunci ei ar fi în mare pericol de a-și pierde viețile. Dumnezeu prin îndurarea Sa a dat poporului Său destule semne care au fost ca o avertizare al apropierii distrugerii Ierusalimului, iar sora White ne-a scris unele din aceste evenimente și semne de avertizare.

Spiritul Profeției, vol 4 (4SOP), p 31 (Marea Luptă, 24-25): “Au apărut semne și minuni care prevesteau dezastrul și moartea. **O cometă**, asemenea unei săbii de foc a atârnat deasupra cetății timp de un an. [E interesant de observat că această propoziție cu cometa lipsește cu totul din traducerea română al Marii Lupte] La miezul nopții o lumină nenaturală strălucea deasupra Templului și altarului. La apus, pe norii cerului, se arătau care și oameni de război adunându-se pentru bătălie. Preoții, care slujeau noaptea în sanctuar, erau îngroziți de niște sunete misterioase; pământul se cutremura și mulțimi de glasuri erau auzite strigând: ‘Să fugim de aici.’ poarta mare dinspre răsărit, care era atât de grea încât abea putea să fie deschisă de douăzeci de oameni și care era zăvorâtă cu bare imense de fier prinse adânc în caldarâmul de piatră tare, s-a deschis singură la miezul nopții.

“Timp de șapte ani, un barbat a colindat străzile Ierusalimului, anunțând nenorocirile care aveau să vină peste cetate...”

“La distrugerea Ierusalimului n-a pierit nici un creștin. Hristos dăduse ucenicilor Săi avertizarea și toți cei care au crezut cuvintele Sale au așteptat semnul făgăduit. După ce romanii au înconjurat cetatea, pe neașteptate au părăsit asediul, tocmai când totul părea favorabil unui atac imediat. Dar providența îndurătoare a lui Dumnezeu dirija evenimentele pentru binele poporului Său. Semnul făgăduit fusese dat creștinilor care așteptau...și fără nici un timp de întârziere ei au fugit într-un loc sigur...”

Astfel vedem că Dumnezeu a dat poporului Său suficiente semne avertizându-i că timpul a fost aproape pentru Ierusalim să cadă. Însă unul dintre semnele majore a fost o cometă. Deasemenea cel mai mare semn care a fost dat a fost urâciunea pustiirii care a stat (în locul sfânt). Aceasta a fost ultima șansă pe care urmașii Lui au avut-o în ordine pentru a-și găsi un loc de scăpare, iar astfel să-și salveze viețile.

Uitându-ne la istoria acestei întâmplări, armatele romane, sub generalul Cestius, au înconjurat Ierusalimul. Însă când totul s-a părut gata pentru atac, pe neașteptate și-a retras forțele. Când a început să se retragă, el a pus urâciunea pustiirii, sau steagul Romei pe pământul sfânt, și acela a fost semnul pentru urmașii lui Hristos că ei au trebuit să părăsească și să se separe de Ierusalim.

Titus, un alt general roman, a venit înapoi după ce Cestius s-a retras, și sub comanda lui Ierusalimul a fost distrus.

4 SOP 31-32: “Toate predicțiile date de Hristos în ce privește distrugerea Ierusalimului au fost împlinite până la ultima literă...

“Teribile au fost calamitățile care au căzut asupra Ierusalimului când asediul a fost reluat de Titus. Ultimul atac disperat a fost făcut în timpul Paștelui [evreiesc] când milioane de iudei au fost adunați înăuntrul zidurilor pentru a sărbători festivalul național.”

Cestius a înconjurat cetatea iar apoi și-a retras forțele și și-a plantat urâciunea pustiirii. După aceea Titus a venit mai târziu înconjurând cetatea și distrugând-o.

În descrierea pustiirii care s-a întâmplat, sora White a scris:

Christ’s Object Lessons, p 296: “Ierusalimul a fost distrus, templul făcut ruine, și arat ca un câmp.”

Acuma, dacă vă aduceți aminte descriția cuvântului “pustiire” din greacă și evraică, a însemnat distrugere, devastare și pustiire. Distrugerea Ierusalimului a fost o împlinire literală al acesteia; pentru că ea a fost distrusă, adusă în ruine, și arată ca un câmp!

În Great Controversy sau Marea Luptă (GC—ediția 1911), pe pagina 35, ne spune:

“În asediul și uciderea care a urmat, mai mult de un milion de oameni au pierit...”

Citind mai jos, ne descoperă de ce atât de mulți din poporul lui Dumnezeu au pierit:

“Iudeii își făuriseră singuri cătușele; ei își umpluseră singuri cupa răzbunării. Prin distrugerea completă care a venit peste ei, ca națiune, și prin toate nenorocirile care i-au urmărit în locurile unde au fost împrăștiați, ei n-au cules decât recolta pe care au semănat-o cu propriile lor mâini. Profetul spune: ‘Pieirea ta Israele, este că ai fost împotriva...Celui ce te putea ajuta;’ ‘căci ai căzut prin nelegiuirea ta’.”

Putem să vedem cu ușurință ce se întâmplă unei biserici când aceasta se avântă să se depărteze de Dumnezeu și protecția Sa atunci când nu urmează voința și poruncile Sale. Ce înseamnă urâciunea pustiirii pentru noi, Israelul modern a lui Dumnezeu de astăzi? Are vreo însemnătate pentru noi toți? Sau este doar istorie?

4SOP 26: “Hristos le-a prezentat un contur al evenimentelor proeminente care urmau să se întâmple înainte de sfârșirea timpului. Cuvintele Lui n-au fost atunci înțelese pe deplin; însă însemnătatea lor avea să se descopere atunci când poporul Lui ar avea nevoie de instrucțiunile date. Profeția pe care a spus-o a fost **îndoită în însemnătatea ei**; în timp ce a prevestit distrugerea Ierusalimului, aceasta a prefigurat deasemenea terorii ultimei mare zile.”

În vechime, urâciunea pustiirii s-a întâmplat când steagul Romei a fost așezat pe pământul sfânt, care s-a întins câteva sute de metri în afara Ierusalimului. Și după cum aceasta este o profeție dublă, iar așezarea ei se va întâmpla iarăși, ce ar reprezenta urâciunea pustiirii astăzi? Care este steagul Romei de astăzi? Este **închinarea în ziua duminicii**. Astfel **urâciunea pustiirii astăzi este închinarea la duminică (sau în ziua duminicii)—steagul bisericii Romano Catolice!**

Haideți să ne uităm iarăși la Matei 24:14-15, și să dăm o atenție particulară la cuvintele precise ale lui Hristos:

“Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul. De aceea, când veți vedea ‘urâciunea pustiirii’, despre care a vorbit prorocul Daniel, ‘așezată în locul sfânt’,—cine citește să înțeleagă!—...”

Aici vedem Evanghelia mergând în întreaga lume, iar apoi urâciunea pustiirii fiind plantată. Sora White ne scrie:

Selected Messages, book 3 (3SM), p 406: “După ce adevărul va fi proclamat ca o mărturie pentru toate națiunile, într-un timp când orice putere imaginată al răului este practică, când mințile sunt în confuzie de multe voci care strigă, ‘Iată, Hristos este aici,’ ‘Iată, El este acolo,’ ‘Eu am o solie de la Dumnezeu,’ ‘El m-a trimis cu o lumină mare,’ iar atunci va fi o lepădare al pitrelor kilometrice, și o încercare pentru a dărâma stâlpul credinței noastre - atunci se va face un efort mai mare pentru a înalța sabatul fals, și să arunce dispreț asupra lui Dumnezeu Însuși prin a da la o parte ziua pe care El a binecuvântat-o și a sfințit-o.”

Aici sora White de fapt repetă versetele 14 și 15 din Matei. Dânsa a spus că, “după ce adevărul va fi proclamat,” atunci urâciunea va fi plantată prin înălțarea sabatului fals. Iar Hristos spune, când Evanghelia va fi proclamată, atunci vom avea urâciunea plantată; iar când se va întâmpla aceasta, Hristos ne-a poruncit să fugim din Ierusalim.

Dânsa a scris deasemenea că înainte să fie plantată urâciunea, va fi a îndepărtare de la ‘pietrele kilometrice’ originale ale Adventismului. Aceasta a fost făcută deja de conducerea bisericii AZȘ, începând din 1909. Apoi a scris: “o încercare pentru a dărâma stâlpul credinței noastre.” Aceasta s-a întâmplat din 1955 cu situația lui Martin și Barnhouse. Conducerea AZȘ au început să facă marturisiri la dreapta și la stânga cu evangheliile asupra stâlpilor fundamentale ale credinței noastre. Ei nu mai predică solia întreită îngerească! Ei prezintă doar o solie de pace și siguranță, care vine direct de la Satana când Dumnezeu nu a trimis-o.

Haideți să revizuim istoria Ierusalimului din vechime, și să dăm o atenție deosebită timpului evenimentelor când urâciunea pustiirii a fost așezată, și deasemenea asupra distrugerii Ierusalimului și al acelor care au rămas înăuntrul cetății.

Aduceți-vă aminte, sora White a vorbit despre un semn care s-a întâmplat chiar înainte de așezarea urâciunii pustiirii:

4SOP 31: “au apărut semne și minuni, prevestiind dezastrul și moartea. O cometă, asemenea unei săbii de foc, a stat deasupra cetății pentru un an de zile.”

Când a apărut exact acea cometă din zilele Ierusalimului, și poate aceasta să fie identificată din sursele istorice?

Într-un articol care a apărut în revista din Octombrie al Astronomiei, 1985, a scris despre istoria cometei lui Halley de când a fost cunoscută și scrisă. S-a știut că chinezii au fost cei care au notat orice au văzut și au făcut, iar ei au început de prima dată să scrie despre călătoriile cometelor pe pământ din 239 înainte de Hristos. Cu recordurile lor exacte, istoria cometelor a fost notată de atunci și până’n timpul prezent.

Cometa lui Halley a fost cometa care a fost văzută de cei din Ierusalim în Februarie 66 după Hristos, înainte ca Cestius să fi venit și să fi înconjurat cetatea. Astfel vedem că **Cometa lui Halley a fost una dintre semnele majore de avertizare al distrugerii imediate** din acel timp al Ierusalimului. Când a venit Cestius și a înconjurat cetatea?

GC 30: “După ce romanii de sub Cestius au înconjurat cetatea, pe neașteptate ei au părăsit asediul când totul s-a părut favorabil pentru un atac imediat .... Iudeii s-au adunat în Ierusalim pentru a păstra sărbătoarea Corturilor, iar astfel creștinii de peste tot au fost capabili să scape fără să fie atinși.”

Cestius a venit în timpul sărbătorii Corturilor în anul 66 d.Hr. Acel timp a fost în Septembrie-Octombrie, sau în toamnă. Așadar, aici avem vederea cometei lui Halley venind mai întâi ca o avertizare, apoi puțin mai târziu, Cestius a venit și a înconjurat cetatea. După care și-a retras forțele, așezând steagul Romei sau urâciunea pustiirii pe pământul sfânt și apoi a plecat.

Când a venit Titus?

GC 31: “Teribile au fost calamitățile care au căzut asupra Ierusalimului când asediul a fost reluat de Titus. Orașul era împodobit pentru Paștele [evreiesc], când milioane de iudei erau adunați înăuntrul zidurilor lui.”

Când a venit Titus a fost anul 70 d.Hr. în timpul paștelui în Martie-Aprilie, sau primăvara. Mai întâi a apărut cometa lui Halley, apoi Cestius a venit în toamna anului 66 d.Hr., și a așezat urâciunea pustiirii după care s-a retras. Apoi a venit Titus în timpul primăverii al anului 70 d.Hr., ceea ce a fost trei ani și jumătate după Cestius. Această istorie poate fi verificată prin Josephus, și în SDA Bible Commentary, vol 5, (5BC), p 74-77. E interesant de observat că distrugerea a început când Titus a înconjurat cetatea în timpul Paștelui în Martie și Aprilie, însă templul n-a căzut până pe dată de 30 August.

O întrebare care se ridică adesea este că dacă oamenii au avut peste trei ani și jumătate, de la timpul așezării urâciunii pustiirii și până la începerea distrugerii, de ce a fost dată poruncă de Dumnezeu să fugă imediat fără “a întârzia presupunând că nu e timpul” (vezi 3RH 633, col 3)?

Răspunsul este că o mare corupție internă s-a văzut în mod deschis imediat după ce iudeii au ucis majoritatea armatei lui Cestius care s-a retras. Deasemenea poporul a fost înșelat de liderii bisericii și de aceia care au acceptat corupția și apostazia să rămână în Ierusalim, în loc să se separe în ascultare de porunca lui Hristos.

4SOP 29-31: “Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu față de Ierusalim nu a făcut decât să-i întărească pe iudei în nepocăința lor încăpățanată. În ura și cruzimea lor față de ucenicii lui Isus, ei au respins ultima ofertă de îndurare. Atunci Dumnezeu și-a retras ocrotirea de la ei și puterea Sa care înfrâna pe Satana și pe îngerii lui, iar națiunea a fost lăsată sub stăpânirea conducătorului pe care și l-a ales. Copiii ei au disprețuit harul lui Hristos, care i-ar fi făcut în stare să-și învingă pornirile rele, dar acum i-au învins ele. Satana a trezit pasiunile cele mai cumplite și mai josnice ale sufletului. Oamenii nu mai judecau; erau fără rațiune—stăpâniți de impuls și furie oarbă. În cruzimea lor au devenit satanici. În familie și în societate, între clasele de sus, ca și între cele de jos, exista bănuială, gelozie, ură, luptă, răzvrătire și crimă. Nicăieri nu era siguranță. Prietenii și rudele se trădau unii pe alții. Părinții își ucideau copiii și copiii pe părinții lor. Conducătorii poporului nu aveau putere să se conducă pe ei înșiși. Pasiunile nestăpânite îi făcuseră tirani...”

“Cu toate acestea, în încumetarea lor oarbă și hulitoare, instigatorii acestei lucrări diavolești declarau public că nu se temeau că Ierusalimul avea să fie distrus, deoarece era însăși cetatea lui Dumnezeu. Pentru a-și întări puterea și mai mult, **ei mituiau proroci mincinoși pentru a vesti**, chiar în timp ce legiunile romane asediau templul, **că poporul trebuie să aștepte eliberarea de la Dumnezeu**. Mulțimile s-au prins până la ultimul moment de credința că Cel Înalt va interveni pentru înfrângerea adversarilor lor. Dar Israel disprețuise ocrotirea divină și acum nu mai avea nici o apărare. Nefericitul Ierusalim! Sfâșiat de neînțelegeri interne...”

După cum vedeți a fost înțelepțește din partea lui Hristos să spună poporului Său să fugă imediat și să nu stea în Ierusalim după ce urâciunea pustiirii a fost așezată. Hristos a spus poporului Său adevărat să se separe de Ierusalim, însă conducerea bisericii a mituit proroci falși să înșele pe

popor. Acești predicatori și lideri falși au început să proclame public ca nimeni să nu plece din Ierusalim, ci să aștepte și să stea în biserică și organizația lor aleasă. Și majoritatea a ascultat pe om în loc pe Dumnezeu, arătând că ei au iubit mai mult pe om și biserică lor decât pe Dumnezeu—pe care ei au pretins să-L urmeze și să-L asculte!

Întrebarea care trebuie să fie pusă este aceasta: Și pentru că urâciunea pustiirii este o profeție dublă, însemnând că va avea o altă împlinire în timpul nostru, atunci pe cine reprezintă Ierusalimul astăzi?

Cine este biserică aleasă a lui Dumnezeu căreia i s-a dat oracolele lui Dumnezeu asemenea Ierusalimului? Este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. În Testimonies, vol 8 (8T), p 67, sora White scrie:

“Ierusalimul este o reprezentare a ceea ce va fi biserică dacă refuză să umble în lumina pe care Dumnezeu i-a dat-o. Ierusalimul a fost favorizat de Dumnezeu căreia i s-a dăruit încredere sfinte. Însă poporul ei au pervertit adevărul, și au disprețuit toate rugămintele și avertizările. Ei n-au vrut să respecte sfaturile Sale. Curțile templului au fost poluate de comerț și tâlhărie.”

Dânsa a scris că biserică AZȘ reprezintă Ierusalimul dacă ei refuză să accepte avertizările și îndemnul lui Dumnezeu. Așadar, a refuzat biserică avertizările lui Dumnezeu? DA.

Dacă vă uitați la istoria bisericii AZȘ, din 1855 până în timpul prezent, veți vedea că ei au refuzat aproape toate îndemnul Domnului pentru a se pocăi de păcatele lor și să se întoarcă înapoi spre ascultarea de voința Sa.

O altă referință arătând legătura dintre biserică AZȘ și Ierusalim se găsește în 4T 166-167: “Același pericol există astăzi între poporul care pretinde să fie depozitarii Legii lui Dumnezeu. Ei sunt prea ageri în a se flata că în ce privește felul în care ei țin poruncile, îi va feri de judecata divină. Ei refuză să fie muștrați pentru rău, și îi acuză pe slujitorii lui Dumnezeu ca fiind prea zeloși prin a o pune afară din tabără. Un Dumnezeu care urăște păcatul îi cheamă pe aceia care pretinde să păzească Legea Sa să se depărteze de toată nelegiuirea. Neglijarea pentru a se pocăi și de a asculta de cuvântul Său va aduce consecințe la fel de serioase asupra poporului lui Dumnezeu cum a adus același păcat asupra Israelului din vechime. Există o limită în spatele căreia El nu va mai întârzia judecățile Sale. Pustiirea Ierusalimului stă ca o avertizare solemnă înaintea ochilor Israelului modern, că corectările care au fost date prin instrumentele Sale alese nu pot să fie nesocotite cu indiferență.”

O altă mărturie se găsește în 8T 133:

“Dacă nu vom asculta de aceste avertizări, relele care au venit asupra Ierusalimului vor veni asupra noastră.”

Biserica AZȘ reprezintă Ierusalimul. Ea este Israelul modern a lui Dumnezeu. Începând din 1855 biserică nu s-a pocăit de păcatele pe care le-a făcut, iar dacă doriți documente în această privință, an după an, avem o carte pe care o puteți cere: “Urâciunea Pustiirii și Istoria Bisericii.”

Această carte documentează istoria an după an al bisericii AZȘ refuzând să urmeze sfatul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că Ierusalimul o reprezintă pe ea. De fapt, sora White s-a referit la ea ca fiind Ierusalim în Letter (Scrisoarea) 159, 1900:

“Înainte de a consimți să merg în Battle Creek (la conducerea bisericii) o săptămână întreagă n-am putut să dorm după ora unu. În unele nopți m-am trezit la ora unsprezece, și multe nopți la ora

doisprezece. Nu m-am mișcat din impuls, ci din convingere că de data aceasta trebuie să încep cu Ierusalimul.” (Vezi “The Elmshaven Years” p. 45-46).

O altă întrebare care trebuie să fie pusă este aceasta: Va fi urâciunea pustiirii sau steagul Romei (închinarea duminicii) plantată în pretinsa Biserică Adventistă de Ziua a Șaptea?

Vă rog să deschideți Biblia la Ezechiel. În Ezechiel capitolul 8, ne spune despre urâciunile care se întâmplă în Ierusalim, iar capitolul 9 ne spune despre distrugerea care va lua loc datorită urâciunilor practice. Acolo scrie despre poporul lui Dumnezeu care geme și plânge, încercând să avertizeze poporul despre urâciunile care se întâmplă în biserica lor.

A fost cartea Ezechiel scrisă pentru timpul nostru? Sau se aplică doar pentru Israelul din vechime?

Signs of the Times, vol 3 (3ST), p 445, col 3: “Profeții lui Dumnezeu au vorbit mai puțin pentru timpul lor decât pentru veacurile viitoare. Și în mod special pentru generația care va trăi în mijlocul ultimelor scene ale istoriei acestui pământ.”

3SM 338-339: “Fiecare din profeții din vechime a vorbit mai puțin despre timpul lor decât pentru al nostru, așa că **prorocirea lor este în forță pentru noi.**

“Toate evenimentele mari și tranzațiile solemne ale istoriei Testamentului Vechi au fost și sunt **repetate în biserică în aceste ultime zile.**”

3SM 419: “Acești oameni ai Vechiului Testament au vorbit despre lucruri care se întâmplau în timpul lor, iar Daniel, Isaia, și Ezechiel n-au vorbit doar despre lucruri în ceea ce i-a privit pe ei ca adevăr prezent, însă viziunile lor s-au întins până’n viitorul îndepărtat, și despre ceea ce se va întâmpla în aceste ultime zile.”

Sora White menționează în mod specific despre Ezechiel ca profet al acestor ultime zile, ceea ce înseamnă că cuvintele sale se aplică pentru noi, Israelul modern a lui Dumnezeu. Astfel, când Ezechiel vorbește despre Ierusalim, el vorbește despre biserică AZȘ.

Ezechiel 8 înșiră urâciuni care se întâmplă în Ierusalim. De aceea aceste urâciuni se vor întâmpla în biserică AZȘ! Pentru a dovedi aceasta, în 3T 267, sora White scrie despre Ezechiel 8 și 9 și spune:

“Aceia care vor primi semnul curat al adevărului, lucrat în ei prin puterea Duhului Sfânt, reprezentată de semnul și de omul îmbrăcat în in subțire, sunt aceia care ‘oftează și gem pentru toate urâciunile care sunt făcute’ în biserică. Iubirea lor pentru puritate și onoarea și gloria lui Dumnezeu este în așa fel încât ei sunt reprezentați ca fiind în agonie, chiar oftând și gemând, pentru că ei au înțelegere clară al păcătoșeniei teribile al păcatului. Citiți capitolul nouă din Ezechiel.”

Așadar, aceste urâciuni scrise în Ezechiel 8 vor fi văzute ca fiind practicate în biserică AZȘ! De ce nu este poporul nostru conștient de aceste lucruri? Pentru că predicatorii predică o solie de pace și siguranță, așa încât oamenii să nu studieze pentru ei înșiși, ci să rămână în ignoranță.

În 5T 210-211, dânsa ne scrie deasemenea despre Ezechiel 8 și 9, și declară:

“Aceștia care oftează și gem au ținut sus cuvintele vieții; ei au muștrat, sfătuit, și îndemnat. Unii care au dezonorat pe Dumnezeu s-au pocăit și și-au umilit inimile înaintea Lui. Însă slava Domnului s-a depărtat de la Israel; cu toate că mulți au continuat formele religiei, puterea și prezența Sa au fost lipsite....Ei plâng înaintea lui Dumnezeu când văd că religia este disprețuită chiar în casele

acelora care au avut mare lumină. Ei se plâng și au sufletele întristate pentru că mândria, avariția, egoismul, și înșelăciunea de orice fel sunt în biserică....

“Urâciunea pentru care cei credincioși au oftat și au gemut a fost tot ceea ce ei au putut să vadă cu ochii lor finiți, însă păcatele și mai mari, acelea care au provocat gelozia Dumnezeului nostru curat și sfânt, au fost nedescoperite. Marele Cercetător al inimilor cunoaște orice păcat făcut în secret, de lucrătorii nelegiurii.”

Aceste urâciuni se întâmplă în biserica AZȘ! Iar în Ezechiel 8, Dumnezeu ne spune specific unele din aceste urâciuni pe care le putem vedea dacă vrem. Însă haideți să ne uităm cu atenție la Ezechiel 8:16, pentru că aceasta este ultima urâciune care se va întâmpla înainte de sigilare și înainte ca distrugerea să înceapă din Ezechiel 9.

“Și m-a adus în curtea dinlăuntru a Casei Domnului. Și iată că la ușa Templului Domnului, între pridvor și altar, erau aproape douzeci și cinci de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului și cu fața spre răsărit; și se închinau înaintea soarelui spre răsărit.”

Acești 25 de oameni, care sunt preoți și lideri în Israel, și-au întors spatele către templul Domnului, și se închină la soare.

### **ACEASTA ESTE URÂCIUNEA PUSTIIRII!**

După cum biserica AZȘ reprezintă Ierusalimul, pe cine reprezintă acești 25 de oameni care refuză să se închine la Domnul Dumnezeu cerului, însă care se închină zilei soarelui—astfel așezând urâciunea pustiirii în biserică? Cine sunt acești lideri care vor face aceasta și apoi conducând pe poporul nostru să facă la fel spre distrugerea lor?

În General Conference Bulletin din 1901, ne spune pe pagina 379, col 1, păr 2, sec1, art 4: “Comitetul executiv al acestei conferințe va fi douzeci și cinci în număr.”

Conducerea Conferinței Generale reprezintă 25 de oameni din Ezechiel 8 care se vor închina înaintea soarelui spre răsărit iar apoi conducând pe poporul nostru înșelat la închinarea duminicii! Comitetul executiv al Conferinței Generale este cea mai mare autoritate în biserica AZȘ, iar aceasta se găsește în profeție! Ezechiel ne spune: “aproape douzeci și cinci de oameni.” Iar ei au votat numărul 25 să fie al comitetului executiv în controlul întregii biserici AZȘ.

Chiar după cincizeci de ani după 1901, s-a documentat în manualul comunității din 1959 la pag. 9 că, comitetul executiv al acestei conferințe “nu trebuie să depășească mai mult de 25 în număr”. Aceasta nu este doar o coincidență. Aceasta este o împlinire al profeției din Ezechiel 8:16!

**Vă rog să observați**—că urâciunea pustiirii este plantată în biserica AZȘ când conducerea Conferinței Generale va întoarce spatele Domnului și se vor închina soarelui spre răsărit—nu când întreaga biserică este condusă la urmă să se închine în ziua duminicii! Conducerea Conferinței Generale va renunța mai întâi la Domnul și la Sabatul Său—care așează urâciunea pustiirii—și după aceea ei vor conduce pe poporul nostru să se închine în ziua duminicii. Mulți așteaptă ca întreaga biserică să înceapă să se închine în ziua duminicii înainte ca să recunoască că urâciunea a fost plantată și că separarea este o necesitate. Însă urâciunea pustiirii va sta în locul sfânt când Conferința Generală decide să-și întoarcă spatele la Domnul și să se închine la soare, motiv pentru care întreaga biserică va fi condusă să facă la fel! Va fi nevoie de ceva timp înainte ca deciziile Conferinței Generale, de a se închina soarelui, să se filtreze printre rânduri și să influențeze membrii laici să-i

urmeze în a se închina soarelui. Însă înainte ca orice membru să fie condus să facă la fel, urâciunea pustirii va fi deja plantată în biserică! Astfel, dacă se poate vedea astăzi pași bine calculați pentru a conduce pe membrii AZȘ să înalțe duminica sau să se închine în ziua duminicii, atunci noi putem ști că conducerea Conferinței Generale și-a întors deja spatele spre Domnul și că urâciunea pustirii a fost deja așezată, însemnând că separarea din biserică este o necesitate! Și doar urmașii lui Hristos, care își au ochii deschiși și știu după ce să se uite, vor vedea pașii luați de conducerea bisericii pentru a aduce aceasta la îndeplinire. Hristos spune că în măsura în care e nevoie de instrucțiune pentru poporul Său, le va fi dată, și pentru că acum li se dă instrucțiune, putem să înțelegem unele lucruri care se întâmplă, ceea ce înseamnă că sfârșitul este aproape.

Conducerea a dat la o parte deja mulți stâlpi ai credinței noastre, și continuă să socotească doctrinele noastre fundamentale ca fiind o eroare în ordine pentru a face concesii cu lumea. Apoi aduceți-vă aminte ce a declarat sora White în 3SM 406, că după ce se vor întâmpla aceste lucruri, atunci sabatul fals va fi înălțat înaintea ochilor poporului nostru. Intr-adevăr, după cum ne-a avertizat Ieremia: “Este o uneltire între bărbații lui Iuda, și între locuitorii Ierusalimului.” (Ieremia 11:9).

Pentru unii, e greu de crezut că liderii Conferinței Generale vor înalța duminica în biserică și că vor înșela pe poporul nostru să se închine acestui sabbat fals, care este o palmă în fața Dumnezeului nostru sfânt. Însă este aceasta adevărat? Ne arată sora White aceasta în scrierile sale? Da! Dânsa declară:

Review and Herald, vol 1, p 405, col 3: “Noi avem nevoie de o reformă a Sabatului **între noi care pretindem să ținem ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu...** Domnul are o luptă **cu poporul Său pretins din aceste ultime zile. În această luptă**, oameni din poziții responsabile vor lua o cursă direct opusă decât cea urmată de Neemia. **Ei nu vor ignora și disprețui Sabbatul doar ei înșiși, însă ei vor încerca să-l țină departe de alții prin a-l îngropa sub gunoierul obiceiului și tradiției. În biserici și la întâlniri mari în aerul liber, predicatori vor îndemna pe oameni asupra necesității păzirii primei zile ale săptămânii.**”

Mulți oameni au fost conduși să creadă că acest citat se referă doar la cei care păzesc duminica. Însă de ce ar îndemna pe oameni predicatorii care păzesc duminica de necesitatea păzirii duminicii? Această gândire falsă nu are nici o logică.

Câteva puncte importante sunt subliniate din citatul de mai sus la care ne vom uita acum:  
— “E nevoie de o reformă al Sabatului **între noi care pretindem să obzervăm ziua de odihnă a lui Dumnezeu.**” Evident, aceasta nu se referă la cei care păzesc duminica, ci se referă la poporul AZȘ—poporul pretins a lui Dumnezeu din aceste ultime zile.

— “În această luptă, **oameni din poziții responsabile** vor lua o cursă direct opusă decât cea urmată de Neemia.” Neemia a fost un reformator al Sabatului, iar acești oameni ai Conferinței Generale, ei înșiși vor începe să i-a o cursă opusă spre reforma Sabatului.

— Acești lideri “vor ignora și vor disprețui Sabbatul nu doar ei înșiși, însă ei **vor încerca să-l țină de la alții sub gunoierul obiceiului și tradiției.**” Ei își vor folosi pozițiile lor de responsabilitate pentru a încerca să influențeze pe acei predicatori și lideri de sub ei să-i urmeze în a ignora și disprețui Sabbatul zilei a șaptea a lui Dumnezeu, și vor încerca să țină pe cei care păzesc cu adevărat Sabbatul de-o parte de la popor.

– “În biserici și în adunări mari în aerul liber, predicatori vor îndemna pe oameni de necesitatea păzirii primei zile a săptămânii.” (Vezi deasemenea 1ST 405).

### **ACESTA ESTE UN LUCRU TRIST, ÎNSĂ ACEASTA SE ÎNTÂMPLĂ ACUMA!**

Când urâciunea pustiirii este plantată, atunci vom ști că distrugerea va veni curând.

Ezechiel 8:17-18, 9:1-2, 4-6: “Vezi, fiul omului? Este prea puțin oare pentru casa lui Iuda că săvârșesc ei urâciunile pe care le săvârșesc aici? Trebuia să mai umple și țara cu sâlnicie, și să nu înceteze să Mă mânie? Iată că ei își apropie ramura de nas!

“De aceea și Eu voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi mai îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta.

“Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: ‘Apropiați-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână!’

“Și iată că au venit șase oameni (îngeri) pe drumul porții de sus dinspre miază noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lui era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călămară la brâu (aduceți-vă aminte că în 3T 267 dânsa a spus că acesta a fost Duhul Sfânt—nu ca și când Duhul Sfânt ar fi un înger, ci fiind un mesager sau un sol de la Dumnezeu, vezi deasemenea Efeseni 4:30)...

“Domnul mi-a zis: ‘Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.’

“Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: ‘Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați!’

“Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!’ Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului.”

Această distrugere se întâmplă în biserică, începând cu conducerea rea și coruptă. Și pentru că va începe cu conducerea coruptă, atunci vedem că toate “ouăle” rele n-au părăsit biserică AZȘ cum am fost făcuți să credem. Ci toate ouăle bune s-au separat de biserică în ascultare de porunca lui Dumnezeu, în timp ce toate ouăle rele n-au ascultat de porunca explicită a lui Dumnezeu, ci au rămas în biserică—dovedind că ei au iubit biserică lor mai mult decât pe Dumnezeu—iar această decizie le-a sigilat destinul. Aceștia vor pieri cu biserică—idolul pe care l-au iubit, pentru că ei au refuzat să accepte viața veșnică cu Hristos prin a se separa de bunăvoie în ordine pentru a fi cu El.

Acuma, vă aduceți aminte despre omul care a mers pe străzile Ierusalimului încercând să avertizeze poporul de distrugerea care urma să vină (vezi 4SOP 31; GC 30)? El a avertizat pe oameni timp de șapte ani, însă el însuși a fost distrus deasemenea în Ierusalim. De ce? Pentru că și el a refuzat să asculte de porunca lui Hristos de a fugi. El a avertizat Ierusalimul peste trei ani și jumătate. Apoi urâciunea pustiirii a fost plantată, și în loc să se separe de biserică sa și să fugă după cum le-a poruncit Hristos să facă, el a decis să rămână și să continue pentru a avertiza pe popor. Însă solia lui nu s-a schimbat nici un pic. El a continuat să le predice despre urâciunile și judecățile care urmau să vină asupra Ierusalimului, cu toate acestea el a refuzat să predice poporului despre necesitatea separării de biserică—pentru Isus—Maestrul și liderul lor pretins, deoarece urâciunea pustiirii a fost deja plantată. Și cu toate că el a continuat să avertizeze pe popor de distrugerea care urma să se întâmple, noi nu avem nici o evidență ca cineva să fi ascultat de solia lui și să fi fost salvat prin a fugi din Ierusalim. Astfel, cu toate că el a fost neascultător de Hristos și a rămas pentru a avertiza pe popor, aceasta nu a ajutat la nimic.

Aceia care au rămas toți au pierit împreună cu biserica lor iubită. Astfel ei au arătat că **timpul lor de probare s-a sfârșit când ei au decis să nu asculte de Hristos și să rămână**, cu toate că distrugerea s-a întâmplat trei ani și jumătate mai târziu. Timpul lor de probare s-a închis așa cum s-a întâmplat în timpul lui Noe, în plină zi și fără nici un nor de distrugere înaintea ochilor lor. **Vă rog să observați: așezarea urâciunii pustiirii a semnalat că timpul de probare pentru biserică s-a închis, iar acuma probarea individuală se închidea depinzând de cum fiecare a tratat solia de separare de biserica lor în ascultare de Hristos!**

Fiindcă acest om a rămas în loc să se separe, mulți au urmat exemplul lui de neascultare de Hristos urmând porunca Sa explicită, și au rămas în acea biserică apostaziată și coruptă.

E interesant de observat că se spune că numele acestui om a fost Isus! (Jerusalem and Rome: The Writings of Josephus, p 162 (War VI, 5:3)). Însă el a fost dovedit a fi un Hristos fals. Solia lui a constat din a avertiza pe oameni despre urâciunile și corupțiile care se întâmplă în biserică, și că judecata urma să cadă asupra lor, însă el a refuzat să dea poporului solia care i-ar fi salvat viețile lor veșnice, iar aceia a fost de a se separa de biserica lor.

Nu auzim noi aceiași solie falsă astăzi? Noi acuma auzim mulți din acești hristoși falși prezentând aceiași solie înșelătoare. Aceștia, împreună cu urmașii lor, vor merge în jos cu idolul lor iubit.

Sora White ne scrie despre distrugerea care se va întâmpla:

5 Testimonies, vol 211: “Clasa [de oameni] care nu se simte întristată asupra spiritualității lor decăzute, și nici nu plânge asupra păcatelor altora, vor fi lăsați fără sigiliul lui Dumnezeu. Domnul trimite pe mesagerii Lui, oamenii cu uneltele de distrugere în mâinile lor: ‘Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!’ Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului.

**“Aici vedem că biserica — sanctuarul Domnului — a fost prima care să simtă lovitură mânăii lui Dumnezeu. Bătrânii, cei cărora Dumnezeu le-a dat mare lumină și care au stat ca păzitori ai intereselor spirituale ale poporului, au trădat ceea ce li s-a încredințat.”**

Testimonies to Ministers, p 431: “El trimite pe îngerii Săi să execute judecățile Sale. Predicatorii să se trezească, să înțeleagă situația. **Lucrarea de judecată începe cu sanctuarul.** ‘Și iată că au venit șase oameni pe drumul porții de sus dinspre miază noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lui era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călămară la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă.’ Citiți Ezechiel 9:2-7. Porunca este: ‘Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!’ Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului.’ Dumnezeu spune: ‘voi face să cadă asupra capului lor faptele lor.’”

În această mărturie dânsa aplică Ezechiel 9 direct pentru biserica AZȘ și predicatorii ei. Deasemenea le-a spus să se trezească, pentru că “judecata începe cu sanctuarul.”

Aceasta este ceea ce se va întâmpla bisericii AZȘ, liderilor ei și predicatorilor ei, datorită apostaziei ei împotriva lui Dumnezeu și Legii Sale, închinării și înălțării duminicii, și datorită faptului că ei conduc și înșală pe poporul nostru să facă la fel.

E înfricoșător! De aceea ne spune Hristos că atunci când vedem urâciunea pustiirii așezată e timpul să fugim. Iar aceia care nu se separă, dovedesc a nu fi urmașul lui Hristos!

Pentru a vorbi mai pe înțelese, Ierusalimul este o reprezentare al bisericii AZȘ. Când conducerea AZȘ și predicatorii ei încep să înalțe închinarea la duminică înaintea poporului nostru, înseamnă că toți adevărații urmași ai lui Hristos trebuie să fugă din biserică. Înseamnă că ei nu mai trebuie să stea în mijlocul ei nici un pic. Dacă rămâneți, în loc să plecați, sau dacă vă întoarceți după ce ați părăsit-o, veți fi înșelat să rămâneți în ea și astfel vă veți pierde viața veșnică—asemenea poporului iudeu din vechime.

Iudeii au avut aproape patruzeci de ani pentru a înțelege ce a fost urâciunea pustiirii. Când s-a întâmplat, doar urmașii adevărați ai lui Hristos, cărora le-a păsat destul pentru a studia, au recunoscut-o și apoi au fost capabili pentru a fugi într-un loc de scăpare. Ei n-au fost înșelați de profeții mincinoși care au fost mituiți de liderii bisericii pentru a învăța pe oameni să stea în biserică fără s-o părăsească. Iar aceasta se va întâmpla iarăși în timpul nostru.

Haideți să revizuim iarăși cuvintele lui Hristos pentru urmașii Lui credincioși.

Matei 24:15, 18: “De aceea, când veți vedea ‘Urâciunea Pustiirii’, despre care vorbește prorocul Daniel, ‘așezată în locul sfânt’— cine citește să înțeleagă! (‘Sau stând acolo unde nu trebuie să stea’ Marcu 13:14): atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți; cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și i-a lucrurile din casă; și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și i-a haina.”

Acestea sunt cuvintele lui Hristos pentru urmașii Săi, pentru acel timp și pentru timpul nostru. În Luca 21:21, instrucțiunea aceasta este făcută și mai clară:

“... cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el.”

Vorbind și mai clar, Hristos spune urmașilor Săi că atunci când conducerea și liderii bisericii încep să înalțe închinarea la duminică—arătând astfel că ei și-au întors spatele către Domnul, s-au închinat soarelui, iar urâciunea pustiirii a fost deja plantată în biserică, (ceeace înseamnă că o putem vedea dacă ne uităm cu atenție, și studiind), atunci trebuie să fugim din mijlocul bisericii. Dacă suntem în afara bisericii, atunci nu mai trebuie să ne reîntoarcem în ea.

Patriarch and Prophets, p 166: “‘Atunci cei care sunt în Iudea să fugă la munți.’ Luca 21:20-21. Ei nu trebuiau să zăbovească pentru a-și asigura posesiile lor, ci trebuiau să folosească oportunitatea cât mai bine pentru a scăpa. Atunci a fost o ieșire, o separare decisă din mijlocul celor răi și pentru a-și scapa viața...și **tot așa va fi în ultimele zile.**”

Pentru a înțelege cum biserica AZȘ care o dată a fost aleasă de Dumnezeu pentru a împărștia adevărurile Sale în întreaga lume, și care a apostaziat de la voința și adevărul Său iar cu toate acestea ei gândesc că întotdeauna vor rămâne biserica adevărată a lui Dumnezeu din această lume, noi trebuie doar să ne uităm la istoria Ierusalimului.

În vechime, conducerea bisericii au mituit profeți falși pentru a înșela poporul prin a-i învăța că biserica lor va merge până la sfârșit. Că nimeni nu trebuia să se teamă, deoarece Dumnezeu îi va scăpa de la distrugere. Chiar când romanii au înconjurat templul, și nu a fost nici o șansă de scăpare, acești profeți mincinoși totuși proclamau că Dumnezeu îi va salva; că ei erau adevăratul popor al Său și biserica Lui; iar biserica și organizația lor religioasă a fost singura structură pe care Dumnezeu o

putea folosi, când de fapt Dumnezeu lepădase biserica și sistemul religiei lor cu peste 40 de ani în urmă.

Desire of Ages (Hristos Lumină Lumii), p 36: “Ei (iudeii) au furat pe Dumnezeu de gloria Sa, și au înșelat lumea cu o evanghelie falsă. Ei au refuzat să se predea lui Dumnezeu pentru salvarea lumii, iar ei au devenit agenții lui Satana pentru distrugerea ei.

“Poporul pe care Dumnezeu l-a chemat să fie stâlpul adevărului au devenit reprezentativii lui Satana....Dumnezeu n-a putut să mai facă nimica pentru om prin aceste canale. Întregul sistem trebuia să fie măturat de-o parte.”

Biserica a devenit atât de coruptă încât Dumnezeu n-a putut s-o mai folosească în vreun fel pentru a răspândi evanghelia adevărului lumii. Deaceia El a ales pe alții—Ioan Botezătorul, Hristos, și pe ucenici, care sub călăuzirea Duhului Sfânt, și fără să lucreze prin sistemul bisericii corupte sau prin oricare din ramurile ei, au făcut mai mult pentru a converti la adevăr pe cei din Ierusalim decât a făcut întreaga structură religioasă!

“3RH 555, col 2: “Noi suntem înclinați să gândim că dacă nu este trimisă în câmp o companie organizată de lucrători atunci toate eforturile depuse sunt fără folos. Noi considerăm că trebuie să aparținem unei organizații dacă vrem să îndeplinim ceva bun.

“Însă Ioan Botezătorul n-a lucrat pe planul acesta. Misiunea lui a fost pentru a pregăti calea lui Mesia prin solia pe care i-a dat-o Dumnezeu; și sub călăuzirea Duhului Sfânt, el a îndeplinit lucrarea care i-a fost dată fără a chema în ajutorul său pe preoți sau rabini....

“După ce ucenicii au primit Duhul Sfânt, ei au mers pentru a da și la alții lumina și învățătura pe care ei au primit-o. Ei au fost puțini în număr, însă sub călăuzirea Duhului Sfânt, ei au făcut mai mult pentru convertirea acelor din Ierusalim, decât au făcut marile organizații religioase.”

Iudeii au uitat că Dumnezeu n-a fost dependent de ei pentru a împlini planurile Sale pe pământ, și că El a avut libertatea de a alege pe alții, și că a putut să lucreze cu totul independent de întreaga lor sistem al bisericii, astfel punându-i de-o parte dacă ei au refuzat să împlinească partea lor al legământului. Ei au uitat că promisiunile Sale au fost întotdeauna pe baza ascultării, cu toate că Ioan Botezătorul le-a spus clar acest adevăr fundamental.

2SOP 50-54: “Ioan a știut că ei (iudeii) au îndrăgit ideea că fiindcă ei au fost sămânța lui Avraam, ei au fost bine întemeiați în favoarea lui Dumnezeu, în timp ce faptele lor au fost urâte de El .... Profetul le-a prezentat cu credincioșie capabilitatea lui Dumnezeu de a ridica pe aceia care să le i-a locul, devenind fii acceptabili ai lui Avraam. El le-a spus clar că **Dumnezeu n-a fost dependent de ei pentru a-și îndeplini scopurile**; pentru că El poate să folosească diferite căi și mijloace **independent de ei** pentru a-și înainta marea Sa lucrare care trebuia să fie îndeplinită prin puritate și neprihănire....

“El le-a spus că ei n-au îndeplinit condițiile legământului de partea lor, care i-ar îndreptați la promisiunile lui Dumnezeu făcute pentru poporul credincios și ascultător....Lucrările lor rele i-au descalificat pentru a pretinde promisiunile pe care Dumnezeu le-a făcut copiilor lui Avraam. Ioan i-a asigurat că Dumnezeu va ridica copii pentru Avraam din aceste pietre, **prin care El ar putea să-și îndeplinească promisiunea Sa**, mai de grabă decât să depindă de copiii naturali ai lui Avraam care au neglijat lumina pe care Dumnezeu le-a dat-o...Ei n-au putut să-l pretindă pe Avraam ca tatăl lor, sau promisiunea pe care Dumnezeu a făcut seminței lui Avraam....

“Aceste promisiuni și binecuvântări au fost făcute întotdeauna pe condiția ascultării de partea lor.” (Vezi deasemenea DA 106-107, 1SM 67, Evangelism, p 695).

Cu toate că s-au dat o grămadă de îndrumări și avertizări bisericii, majoritatea totuși s-au ținut cu tenacitate de minciuni și învățături false aduse de păstorii falși și predicatorii mituiți, făcându-i să creadă că ei nu trebuie să se separe de biserica lor coruptă, ci că trebuie să aștepte pentru ca Dumnezeu să-i salveze pe ei și biserica lor iubită de la distrugere. Aceiași situație se întâmplă iarăși în timpul nostru! Și exact aceleași minciuni sunt predicate poporului nostru de către păstorii falși și predicatorii mituiți!

În Early Writings, p 123-125, sora White vorbește despre păstorii falși din biserică și ce trebuie să facem în privința aceasta:

“Am văzut că mulți din acești păstori au negat învățăturile din trecut de la Dumnezeu; ei au negat și au refuzat adevărurile glorioase pe care ei o dată le-au susținut cu zel, și s-au acoperit cu mesmerism (spiritism) și tot felul de iluzii. Am văzut că ei au fost îmbătați cu eroare, și că își conducea turma lor spre moarte....

“Dacă Dumnezeu are vreo lumină nouă pentru a comunica, El va face ca aleșii și iubiții Lui să înțeleagă, fără ca ei să trebuiască să meargă acolo pentru a învăța aceste lucruri unde vor auzi pe cei din întuneric și eroare.

“Mi s-a **arătat necesitatea** acelor care cred că noi avem ultima solie de îndurare, **că trebuie să fim separați de cei care zilnic se îmbibează cu noi erori**. Am văzut că nici cel tânăr sau cel bătrân n-ar trebui să meargă la adunările lor; pentru că este rău să-i încurajăm astfel în timp ce ei învață eroarea care este o otravă și care aduce moartea pentru suflet, și învață ca doctrine poruncile oamenilor” (NOTĂ—aceasta este ceea ce spune Ezechiel 8:16: predând doctrine care sunt poruncile oamenilor, sau închinarea la duminică!—vezi deasemenea Matei 15:9; Marcu 7:7).

Sora White continuă: “Dacă Dumnezeu ne-a scăpat de o asemenea întunecime și eroare, noi ar trebui să stăm neclintiți în libertatea cu care El ne-a eliberat bucurându-ne în adevăr. Lui Dumnezeu nu îi place când noi mergem să ascultăm eroarea, fără să fim obligați să mergem; pentru că dacă El nu ne trimite la acele adunări unde eroarea este forțată asupra oamenilor prin puterea voinței, atunci El nu ne va păzi. Îngerii își încetează grija lor ocrotitoare asupra noastră, iar noi suntem lăsați la loviturile dușmanului, pentru a fi întunecați și slăbiți de el și de puterea îngerilor lui cei răi; iar lumina din jurul nostru devine contaminată de întuneric.”

Aceasta este ceea ce se va întâmpla. Dacă noi vom merge înapoi după ce urâciunea pustiirii este așezată—noi am merge împotriva cuvintelor de avertizare ale lui Hristos. Dânsa a spus: “îngerii își încetează călăuzirea lor protectoare asupra noastră, iar noi vom fi lăsați la loviturile lui Satana, pentru a fi întunecați și slăbiți de el și de puterea îngerilor săi cei răi; iar lumina din jurul nostru devine contaminată cu întunericul.” Așadar, indiferent cât de multă lumină avem în jurul nostru, dacă noi nu ascultăm de poruncile lui Hristos, vom fi înșelați, și apoi nu vom mai dori să ne separăm.

Haideți să ne uităm la unele paralele. Cometa lui Halley a apărut în Februarie, 66 d.Hr., aproximativ 8 luni după ce urâciunea pustiirii a fost așezată de Cestius. Cometa lui Halley din timpul nostru a venit în Decembrie 1985, și va fi după acest timp când putem să vedem urâciunea pustiirii sau închinarea la duminică așezată în biserică. Aceasta se va întâmpla în aerul liber, ceea ce înseamnă că oricine este treaz poate să vadă și să înțeleagă ce se întâmplă. Urmașii lui Hristos știu după ce să se uite, iar când ei o vor vedea atunci vor fugi.

Ceilalți oameni vor fi înșelați să rămână în biserică, indiferent de ceea ce se întâmplă, sau de felul în care corupția și apostazia se întâmplă. Ei nu se uită după aceasta, și nici nu le pasă să afle ceea ce se întâmplă, deaceia ei nu vor fi atenți pentru a urmări când aceasta se întâmplă.

Daniel 12:10: "...cei răi vor face răul, și niciunul din cei răi nu vor înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege."

Unii din Israelul din vechime au fugit când ei au realizat că urâciunea pustiirii a fost plantată, și tot așa trebuie și noi să facem, poporul Său de astăzi. Oamenii care au fugit din timpul lui Israel, au fugit sub condițiile acestea.

GC 30-31: "Dar providența îndurătoare a lui Dumnezeu dirija evenimentele pentru binele poporului Său. Semnul fusese dat creștinilor care așteptau, iar acum a fost oferită ocazia, **ca toți cei care doreau, să asculte de avertizarea Mântuitorului**. Evenimentele au fost în așa fel conduse, încât nici iudeii și nici romanii n-au împiedicat fuga creștinilor. La retragerea lui Cestius, iudeii, ieșind din Ierusalim, au urmărit armata care se depărta; în timp ce ambele forțe erau astfel cu totul angajate în luptă, creștinii au avut ocazia să părăsească cetatea. În același timp, țara fusese deasemenea eliberată de dușmanii care ar fi încercat să-i oprească. În timpul asediului, iudeii areu adunați la Ierusalim pentru Sărbătoarea Corturilor și astfel creștinii din toată țara au putut să scape fără să fie hărțuiți. Ei fugit fără întârziere spre un loc sigur." (Marea Luptă, 25).

Noi vedem că atunci când urâciunea pustiirii—sau steagul Romei—fiind plantat, doar poporul lui Dumnezeu a realizat că semnul promis a fost împlinit, iar în confuzia care a urmat, ei au fost capabili să fugă. Dânsa spune: "nici iudeii și nici romanii n-au împiedicat fuga lor." Ei au fost în stare să scape neîmpiedicați și nedetecțați. Tot așa va fi o șansă pentru noi, pentru a scăpa fără să ni se dea prea multă atenție, pentru a ne scăpa viețile.

Acuma haideți să ne uităm la aceasta dintr-un alt punct de vedere. Dacă vom sta, știind bine cuvintele lui Hristos, s-ar putea ca noi să nu putem fi capabili pentru a fugi. Sora White relatează o experiență foarte interesantă pe care dânsa a văzut-o în viziune despre acest lucru:

1T 578: "În acea noapte am visat că am fost în Battle Creek uitându-mă afară prin geamul ușii și am văzut un grup mășăluind sus spre casă, doi câte doi. Ei s-au părut a fi rigizi și determinați. I-am cunoscut bine ..." (NOTĂ—dânsa i-a cunoscut bine, ceea ce ne face să credem că ar fi fost niște oameni de la biserica AZȘ pe care i-a recunoscut). "...și m-am întors să deschid ușa de la camera de zi, însă m-am gândit să mă mai uit încă o dată. Scena a fost schimbată. Grupul acesta acum a prezentat o procesiune catolică." (NOTĂ—acest grup pretins de AZȘ și-au TRĂDAT deja încrederea lor sfântă, și au fost de fapt o imagine al catolicismului—doar sub numele de AZȘ—până când a venit timpul potrivit pentru a persecuta pe oamenii lor neașteptați! Vă rog să citiți 3RH 571, col 1 și 3, 4RH 208, col 1; 6T 144). "Unul a purtat în mâna sa o cruce, iar un altul o trestie. Iar după cum s-au apropiat, cel care a purtat o trestie a făcut un cerc în jurul casei, spunând de trei ori: 'această casă este proscrisă. Bunurile ei trebuie să fie confiscate. Ei au vorbit împotriva ordinii noastre sfinte.' M-a cuprins teroarea și am fugit prin casă ieșind afară prin ușa din spre nord, și m-am găsit în mijlocul unui grup, unii pe care i-am știut, însă n-am îndrăznit să spun vreun cuvânt către ei de teamă pentru a nu fi trădată. Am încercat să găsec un loc retras unde să pot să plâng și să mă rog fără a fi observată de ochii ageri și întrebători oriunde m-aș fi întors. Am repetat de multe ori aceasta: 'dacă aș putea să înțeleg acest lucru! Dacă mi-ar spune doar ce am spus sau ce am făcut!'

"Am plâns și m-am rugat mult în timp ce am văzut bunurile noastre confiscate. Am încercat să citesc din privirile celor din jurul meu înțelegere și milă, și am observat expresiile câtorva pe care i-am crezut că îmi vor vorbi și m-ar mângâia dacă nu le-ar fi teamă pentru fi observați de alții. Am încercat să scap din acel grup, însă văzând că am fost privită cu atenție, mi-am reținut intențiile."

În această viziune, dânsa a văzut că poporul lui Dumnezeu va fi trădat de acea biserică, conducere, și oameni pe care ei i-au crezut a fi AZȘ, însă care în realitate au fost o imagine al catolicismului!

Frați și surori, aceasta a fost scrisă pentru a ne avertiza de ceea ce se va întâmpla în timpul nostru! Cine va da ascultare avertizării și să scape înainte ca această viziune să li se întâmple lor? Însă atât de mulți nu vor asculta avertizarea, și de aceea ei nu vor fi capabili să scape, sau vor fi înșelați pentru că ei n-au iubit adevărul care ar fi putut să-i salveze.

Cum a fost Israel înșelat? Dânsa scrie în 4SOP 30:

“Cu toate acestea, în încumetarea lor oarbă și hulitoare, instigatorii acestei lucrări diavolești declarau public că nu se temeau că Ierusalimul avea să fie distrus, deoarece era însăși cetatea lui Dumnezeu. Pentru a-și întări puterea și mai mult, ei mituiau proroci mincinoși pentru a vesti, chiar în timp ce legiunile romane asediau Templul, că poporul trebuie să aștepte eliberarea de la Dumnezeu. Mulțimile s-au prins până la ultimul moment de credința că Cel Prea Înalt va interveni pentru înfrângerea adversarilor lor.” (Marea Luptă, 24).

Acesta este felul în care Israelul din vechime a fost înșelat. Cum vom fi noi înșelați în timpul nostru? Dânsa declară în 5T 211:

“Mai marii poporului, cei cărora Dumnezeu le-a dat mare lumină și care au stat ca călăuzitori ai intereselor sfinte pentru popor, și-au trădat încrederea lor. Ei au luat poziția că noi avem nevoie să ne uităm pentru minuni și o manifestare aparte al puterii lui Dumnezeu ca în vechime. Timpurile s-au schimbat. Aceste cuvinte întărește necredința lor, și ei spun: ‘Domnul nu va face nici bine, nici rău. El e prea îndurător pentru a vizita poporul Său cu judecată.’ (Aceasta este exact ceea ce auzim astăzi!) “Astfel ‘Pace și Siguranță’ este strigătul de la oameni care niciodată nu-și vor mai ridica vocile ca o trâmbiță pentru a arăta poporului Său nelegiuirile lor, și casei lui Iacov păcatele lor. Acești câini care nu latră sunt cei care vor simți răzburarea dreaptă al unui Dumnezeu insultat.”

Dumnezeu a dăruit multe oportunități bisericii AZȘ. El ne-a dat toată lumina și privilegiile de care am avut nevoie în ordine pentru a ne salva atât pe noi cât și pe alții de la distrugerea veșnică. El a îndemnat și a avertizat această biserică iarăși și iarăși de cursa rea pe care a urmat-o. Cu toate acestea biserica a folosit îndurarea și bunătatea lui Dumnezeu doar ca o scuză pentru a practica și mai multe urâciuni, și pentru a crește în apostazia și corupția ei. Oh, marea îndurare și iubire a lui Dumnezeu! Însă îndurarea și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu are un sfârșit.

Dumnezeu ne spune că aceia care se complac în refuzarea adevărilor Sale, și pentru a trăi în nelegiuire și înșelând pe alții, vor avea Spiritul Său luat de la ei (vezi 3RH 273, col 1-2), iar apoi le se va trimite o lucrare de rățacire, ca să creadă o minciună: pentru că toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți (vezi 2 Tesaloniceni 2:11-12). Iar aceasta este exact ceea ce se va întâmpla.

Cometa lui Halley a venit deja. De aceea, acum putem să ne uităm după pașii și planurile pe care conducerea AZȘ le face pentru înălțarea duminicii în mijlocul poporului nostru, și pentru a-i conduce să se închine în această zi, arătând că urâciunea pustiirii a fost deja așezată. După ce vedem că aceasta deja a fost plantată, noi trebuie să fugim fără întârziere. Dacă nu vom fugi, noi vom fi înșelați și pierduți pentru veșnicie.

Eu nu am nici o îndoială în mintea mea. Studiați pentru voi înșivă. Citiți pentru voi înșivă. Mergeți prin ea cu rugăciune și cu Duhul Sfânt pentru ca să știți dacă aceasta este adevărul sau nu.

Trebuie să studiați aceasta pentru voi înșivă pentru că nu puteți să depindeți de cuvântul unui om. Rugați-vă ca Dumnezeu să vă i-a orice idee preconceptă, opinii, obiceiuri și tradiții pe care le-ați auzit sau pe care le-ați învățat cu mult timp în urmă, și pentru ca să primiți doar instrucțiunile Sale și nu instrucțiunile omului. Doar astfel vom putea să stăm în aceste ultime zile. Noi trebuie să stăm cu fermitate pentru un “așa spune Domnul” și nu ceea ce spune omul.

**Judecata începe de la casa lui Dumnezeu**, iar apoi se termină cu restul lumii (vezi 1 Petru 4:17, Romani 2:9, Ezechiel 21:2-5). Biserica pretinsă AZȘ a refuzat avertizările și îndemnul lui Dumnezeu din 1855, și nu s-a pocăit. E imposibil ca această structură să meargă până la sfârșit sau să fie salvată. Dumnezeu are o limită pentru răbdarea Sa. Judecata va cădea mai întâi asupra bisericii și conducerii care au avut cea mai mare lumină, însă care au refuzat s-o arate și altora.

9T 97: “Timpul judecății distrugătoare a lui Dumnezeu este timpul de îndurare pentru aceia care n-au avut oportunitatea să învețe adevărul. Domnul se va uita asupra lor cu bunătate. Inima Sa îndurătoare este atinsă; mâna Sa este încă întinsă pentru a salva, în timp ce ușa este închisă pentru aceia care n-au vrut să intre.”

Judecata începe cu casa lui Israel, sau cu casa lui Dumnezeu. Primii care vor primi din lovitura mâniei lui Dumnezeu sunt mai marii poporului care au trădat încrederea sfântă pe care le-a dat-o Dumnezeu. Ei s-au vândut dușmanului. Ei și-au întors spatele către Templul Domnului, închinându-se la soare, și au condus poporul Său să facă la fel.

Biserica AZȘ și conducerea ei va înalța și va cere poporului să se închine în ziua duminicii. Aceasta arată că urâciunea pustiirii este deja plantată, și mulți din poporul nostru înșelat va urma conducerea bisericii pentru a se închina duminică! **Vă rog să observați acest punct cu atenție** — biserica vă poate conduce să înălțați și să vă închinați unui sabbat fals fără ca vreoa lege duminicală să fie înforțată! Deaceia să nu credeți că urâciunea pustiirii nu poate să fie plantată în biserică până când nu va veni decretul duminical, sau că poporul lui Dumnezeu nu trebuie să fugă decât după legea duminicală.

Pentru cei care și acum se îndoiesc că biserica AZȘ și conducerea ei se va dovedi a fi trădători, renunțând la Sabatul Său, iar în locul acestuia să ceară poporului să se închine în ziua duminicii, am adunat cât de multe mărturii și texte Biblice am putut găsi pentru a dovedi aceasta. Dacă doriți să scrieți pentru a primi acest studiu, vă rog să scrieți la PO BOX, Rogue River, OR 97537. Acest studiu are peste zece pagini de texte Biblice și Mărturii în această privință.

Vă implor să vă rugați înainte de a studia. Rugați-vă ca Domnul să i-a la o parte opiniile preconceptate, orice ați putea avea care să împiedice adevărul de a intra în inima voastră. Rugați-vă ca Duhul Sfânt să vă conducă în tot adevărul, și ca să aveți înțelegerea de sus pentru a fi capabili să discerneți între adevăr și minciună. Și orice vă descoperă Dumnezeu, urmați-l. Nu lăsați ca judecata voastră să se interfereze cu aceasta; nu lăsați ca rațiunea umană și finită să vină și să vă schimbe mintea de la ceea ce vi-a arătat Dumnezeu ca fiind un “așa zice Domnul.”

Atât de mulți oameni văd și înțeleg ceea ce Dumnezeu dorește ca ei să facă, însă ei se gândesc și raționalizează voința Sa, iar la urmă spun “Nu, aceasta nu poate să fie adevărat, Dumnezeu nu vrea ca eu să fac acest lucru.” Noi trebuie să urmăm cuvântul lui Dumnezeu de bună voie și fiind ascultători ca și copiii mici către părinții lor, fără să pierdem timp în îndoială.

Înainte de a sfârși acest studiu, marea întrebare care trebuie să fie întrebată este: “Se poate vedea dacă într-adevăr conducerea bisericii AZȘ face pași bine calculați pentru a înalța duminica înaintea ochilor poporului nostru care îi va conduce să se închine în ziua duminicii, astfel dovedind că urâciunea pustiirii a fost deja așezată, și că separarea sau iesirea din biserică este o necesitate?”

De când acest studiu a fost făcut, multe lucruri s-au întâmplat în care oamenii din poziții responsabile din biserică AZȘ au făcut și continuă să înalțe închinarea la duminică înaintea ochilor poporului nostru.

După ce biserică timpurie creștină s-a unit cu păgânii și s-a corupt după imaginea bisericii Romano Catolice (vezi 4SOP 42-46, 195, 396), liderii ei au renunțat la Sabat și apoi au introdus doi pași care au fost calculați pentru a înalța duminica în biserică lor, și pentru a conduce pe membrii lor care au păzit Sabatul să se închine în ziua duminicii! În 4SOP, la pag. 55, Dumnezeu în îndurarea Sa spune poporului Său prin sora White exact care sunt acești doi pași.

— Pasul #1 a fost pentru a ține servicii religioase duminica în onoarea învierii lui Hristos—sau servicii de Paște în ziua duminicii.

— Pasul #2 a fost pentru a începe să numească duminica “ziua Domnului.”

Urmează conducerea bisericii AZȘ exact acești doi pași în biserică noastră astăzi? Iar dacă aceasta este așa, există documentații pentru a dovedi aceasta? Pentru că dacă se poate dovedi că acești doi pași sunt urmați în biserică, atunci aceasta dovedește că deja conducerea s-a hotărât să se închine la soare și că urâciunea pustiirii este deja așezată—ceea ce înseamnă că e timpul să ascultăm de Hristos și să ne separăm pentru El. Sunt acești doi pași urmați de conducerea bisericii AZȘ astăzi?

**DA!**

### **Servicii duminicale de Paște și festivități se întâmplă peste tot în multe din bisericele AZȘ!**

De fapt în primăvara anului 1984 când s-a eliberat ziarul de la relațiile presei Conferinței Generale a spus:

“Vești bune Adventiste pentru Paște — pentru prima dată în istoria denominațională al televiziunii circuite - CBS - va transmite un Serviciu Duminical de Paște de la o biserică AZȘ. Programul va fi oferit din Biserică AZȘ Camarillo în California. Purtătorul de cuvânt va fi Fratele Roger Bothwell, pastor al Bisericii Colegiului la PUC. WCBS, New York City, va conduce serviciul divin din duminica aceasta la ora 11 dimineața...după cum CBS se afiliează cu Roanoke, Boston, Tampa, Bismark, Minot, Madison, Williston, Cincinnati, Champaign, San Antonio, Colubus, Huntsvill, St. Louis, La Crosse și Tuscaloosa. Vreo 20 de alte stațiuni afiliate vor transmite programul cu întârziere.”

Alte biserici AZȘ care au ținut servicii duminicale de Paște sunt:

— Biserică AZȘ Burbank din California (vezi Recorder, March 6, 1989, p 26).

— Biserică AZȘ Elmshaven din California (vezi Recorder, June 16, 1986, p 21).

— Biserică AZȘ La Sierra Collegiate din California (vezi Recorder, July 18, 1988, p 22).

— Biserică AZȘ Riverside din California (vezi Recorder, June 16, 1986, p 16).

— Biserică Spaniolă AZȘ Santa Ana din California (vezi Recorder, June 1, 1987, p 8).

— Biserică AZȘ Sunnyvale din California (vezi buletinul de știri al bisericii, Aprilie 11, 1987).

- Biserica AZŞ Thousand Oaks din California (vezi Recorder, June 3, 1991, p 21).
- Biserica AZŞ White Memorial din California (vezi buletinul de ştiri al bisericii, Aprilie 11, 1987).
- Biserica AZŞ Aiea din Hawaii (vezi Recorder, June 20, 1988, p 17).
- Biserica AZŞ Jordan din Montana (vezi Gleaner, June 16, 1986, p 18).
- Biserica Prima AZŞ Toledo din Ohio (vezi buletinul de ştiri al bisericii, Aprilie 3, 1993).
- Biserica AZŞ Portland din Oregon (vezi Gleaner, May 5, 1986, p 17).
- Biserica AZŞ Mount Tabor din Oregon (vezi Gleaner, July 7, 1986, p 24).
- Biserica AZŞ Pasco Riverview din Washington (vezi Gleaner, May 19, 1986, p 13).
- Review and Herald din Washington D.C. (Vezi Review, April 27, 1989, p 7).

Şi așa mai departe, cu tot mai multe biserici AZŞ care continuă să facă astfel în fiecare an! Se vede clar că predicatorii și conducerea bisericii AZŞ introduce și urmează primul pas în înălțarea închinării duminicii și conducând pe membrii ei să facă astfel. Însă ce s-a întâmplat cu pasul următor—în a numi duminica ziua Domnului, când cu adevărat ziua Domnului este ziua Sabatului, ziua a șaptea (vezi 6T 128)? Ar putea într-adevăr conducerea să înceapă să numească sabatul fals al diavolului și al omului păcatului, ziua Domnului? **Da!**

**Este un om care a absolvit de la școala principală Iezuită din Roma (Universitatea Gregoriană), și care este foarte șiret în a predica în bisericile AZŞ că duminica este “ziua Domnului.” Se numește Samuel Bacciocchi.** El ține seminare despre “Ziua Domnului” în bisericile AZŞ, iar învățăturile și cărțile sale sunt susținute ca fiind adevăr de conducerea AZŞ și predicatorii ei. Cu toate acestea, el este încă un profesor la Universitatea Andrews care instruiește pastorii viitori ai bisericii AZŞ!

În cartea sa, De la Sabat la Duminică (From Sabbath to Sunday), se referă la “ziua Domnului” ca fiind duminica peste 51 de ori doar în primele 160 de pagini! Însă care este atitudinea bisericii în privința Zilei Domnului dacă este sâmbăta sau duminica? Unde stă biserica în această privință?

Sabatul în Scriptura și Istorie, de Publicația Asociației Review and Herald, p 127:

“...frază ‘ziua Domnului’ în Apocalipsa 1:10...Ar trebui să se dea mai multă atenție la posibilitatea în care fraza ar putea să se refere la o sărbătoare de înviere anuală.”

Astfel vedem, că acum după noua idee a bisericii Ziua Domnului nu mai înseamnă ziua a șaptea a Sabatului, ci este înlocuită cu duminica Paștelor! Într-adevăr al doilea pas a fost îndeplinit și este urmat de conducerea bisericii AZŞ care înalță și cere oamenilor să se închine în ziua duminicii. Ceeace arată clar și fără îndoială că liderii Conferinței Generale și-au întors deja spatele spre Domnul și Sabatul Său, și că se închină spre răsărit—**ASTFEL URÂCIUNEA PUSTIIRII A FOST DEJA AȘEZATĂ ȘI STĂ ÎN BISERICA AZŞ!**

Însă sunt acestea singurele lucruri pe care le putem arăta că liderii AZŞ înalță duminica și că ei își arată acceptarea lor pentru aceasta? NU!

Vicele președinte al Uniunii Conferinței Britanice al Bisericii AZŞ, John Arthur, a oferit suport Adventist pentru legea duminicală în timpul recent în Anglia! După ce a făcut aceasta, el n-a fost dat afară și nici măcar muștrat, ci a fost înălțat în poziția de președinte al Uniunii Conferinței Britanice aproximativ cu șase luni mai târziu! El a scris două scrisori; una către Primul Ministru Margaret Thatcher (datată pe 27 Martie, 1986), iar cealaltă către Secretarul General al Alianței

Evangelice Clive R. Calver (datată pe 27 Februarie, 1986). În aceste scrisori, el a spus că oferă “suport Adventist aceluia care sunt în opoziție pentru anularea propusă ale legilor comerciale Duminicale Britanice...Fratele Arthur a fost întrebat dacă cineva din câmul [sau cu alte cuvinte el a fost în favoarea legilor duminicale] liderilor (AZŞ) pe care el i-a consultat au fost împotriva trimerii acestor scrisori. Răspunsul său a fost nu, acolo nu a fost nici o împotrivire, toată reacția primită a fost pozitivă” Prism, May, 1986, p 6, 12 (Prism este revista Colegiului Newbold AZŞ din Anglia. NOTĂ: au avut copii al ambelor scrisori în acel articol).

Deasemenea în Noua Zeelandă, o biserică AZŞ a ținut un serviciu de închinare în ziua duminicii, și chiar l-a avut televizat de-a lungul națiunii. Cine credeți că a fost predicatorul la acest serviciu care a permis că biserica să țină un serviciu duminical de închinare și să-l aibe televizat în întreaga națiune? Neal C. Wilson, cel mai mare lider din biserica AZŞ, și deasemenea unul din cei 25 de oameni din comitetul executiv al Conferinței Generale!

În Australasian Record of April 13, 1985 p 16 ni se spune:

“Duminică, 19 May, biserica noastră cea mai veche în Noua Zeelandă, Ponsonby, a fost aleasă ca loc de întâlnire pentru a un serviciu al bisericii televizat național, una dintre cele șase servicii asemănătoare în Noua Zeelandă în 1985. Aceasta va fi o ocazie pentru vizita pasorului Neal Wilson, iar planurile pentru muzica și citirea scripturală al tinerilor sunt pe cale — fără să mai menționăm despre albinele lucrătoare din biserică!”

O altă întâmplare. În Watsonville, Cal. biserica AZŞ de-acolo a ținut un serviciu duminical de închinare, pe 12 Ianuarie, 1986 în care au participat alte 9 biserici duminicale într-un serviciu ecumenic de închinare. După cum s-a raportat în Buletinul bisericii AZŞ din Watsonville bisericele duminicale au fost acestea: Prima Creștină

Prezbiterană Unită

Metodistă Unită în Libertate

Episcopală

Episcopală al Tuturor Sfinților

Prezbiterană Westview

Comunitatea La Salva Beach

Parohia din Watsonville

Cu ani în urmă aceasta nu s-ar fi permis niciodată să se întâmple, însă acum nu trebuie să ne mai surprindă nimica când vedem felul gândirii al multor pastori AZŞ de astăzi. Pentru a vă da un exemplu, am o copie al unei scrisori (datată pe 25 Feb., 1986) de la pastorul bisericii Diamond Lake AZŞ din statul Washington, pe care el a vrut s-o trimită în întreaga comunitate (oraș), invitându-i să vină la biserica sa AZŞ pentru servicii de închinare duminicale de-a lungul anului. Iar Duminica Paștelor fiind prima cu care să înceapă serviciul duminical de dimineață pentru închinare!

Deasemenea un frate și o soră din Oregon mi-au scris despre întâlnirea lor recentă cu pastorul lor AZŞ. Ei și-au exprimat îngrijorările lor acestuia despre biserica AZŞ păzind duminica, iar el a spus, spre surprinderea lor, “ce e rău cu aceasta?”

Multe alte servicii sunt ținute duminica de biserici AZŞ, iar motivele și scuzele pentru justificarea acestor practici urâcioase și hulitoare sunt la fel de variate ca și culorile unui Cameleon. Înălțarea duminicii și închinarea în această zi devine tot mai comună și se privește cu tot mai puțină urâciune în ochii poporului nostru. Cu adevărat, conducerea bisericii și-a întors spatele către Domnul și adevărul Său după cum ne spune în Ezechiel 8:16, iar **iar urâciunea pustiirii stă!**

Dumnezeu ne-a avertizat prin Ezechiel în această privință când a spus:

Ezechiel 22:25-26: “Mai marii lui uneltesc în mijlocul lui, ca să înghită sufletele, ca un leu care răcnește și își sfâșie prada...

“Preoții lui calcă Legea mea și Îmi pângăresc lucrurile Mele sfinte, nu fac nici o deosebire între ce este sfânt și ce nu este sfânt, nici nu învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce este curat, **își întorc ochii de la Sabatele Mele**, și sunt pângărit în mijlocul lui.”

Biserica AZȘ și conducerea se întorc spre soare și se închină înaintea lui, iar ea a introdus pași care vor face ca pastorii să influențeze pe membrii lor în a le urma planurile lor pentru a face la fel ca și ei. Toate aceste lucruri ne arată cu claritate că urâciunea pustiirii este deja așezată și că închinarea și înălțarea duminicii se întâmplă. Cu toate acestea, mulți din poporul nostru nu vor să recunoască că aceasta este adevărat. Ei continuă să rămână orbi în această privință, continuând să se țină de biserica lor iubită care a devenit un idol pentru ei. Iar astfel, ei Îl închide pe Isus afară din inima lor, refuzând să asculte porunca clară a lui Hristos pentru a se separa de biserica lor iubită care este idolul lor.

Oh, frați și surori, urâciunea pustiirii (închinarea la duminică) a fost plantată iar acum stă în mijlocul bisericii AZȘ. Acum vă puteți aștepta să vedeți servicii duminicale înmulțindu-se tot mai mult prin rândurile Adventismului începând de aici și răspândindu-se în largul lumii. Semnul de avertizare pentru a fugi este aici pentru noi toți ca să-l vedem. Cine va recunoaște semnul ascultând de porunca lui Hristos, și arătându-se a fi urmașii Lui adevărați fugind din biserică?

Ezechiel 8:16 s-a împlinit deja, iar Ezechiel 9 abea a început—cu nimicirea care se va întâmpla în distrugerea generală al celor răi după ce timpul de probare s-a închis pentru lume (vezi 3T 266-267). Însă timpul de probare începe să se închidă acum. Biserica AZȘ și liderii ei s-au așezat acolo unde ei își vor întoarce spatele către Domnul, renunțând la adevărul Sabatului, și închinându-se duminică—ceeace arată că timpul de probare în mod colectiv s-a închis deja! Acuma timpul de probare începe să se închidă pentru oameni în mod individual, și cât de mulți din poporul nostru vor fi conduși de biserica lor să facă la fel? Cât de mulți din poporul nostru se închină bisericii în loc să se închine lui Dumnezeu? Cât de mulți vor urma conducerea, dictările lor, legile și poruncile oamenilor, în loc să urmeze poruncile Domnului?

Sigilarea din Ezechiel 9 începe deja, și unde sunt aceia care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo? Unde sunt cei care ascultă de Domnul prin a se separa? Cine va continua să urmeze această biserică falsă, și sistemul ei religios care pretinde a fi biserica adevărată și sistemul religios a lui Dumnezeu? Cine va părăsi această sinagogă a lui Satana, care compromite Sabatul sfânt a lui Dumnezeu în ordine pentru a înălța duminică înaintea poporului nostru, și care face ca membrii ei să se închine duminică? Cine avertizează poporul nostru de ceeace se întâmplă?

**Poporul nostru este condus spre nimicire iar ei nici nu știu aceasta.**

E timpul să stăm în picioare și să fim numărați pentru Dumnezeu. Acesta nu este timpul pentru a rămâne cu cei corupți și să devenim “părtași la păcatele lor.” Noi suntem responsabili în mod comun sau colectiv doar prin a face parte de un sistem corupt (vedeți acest principiu în Ieremia 26:11-15, Ezechiel 21:3, Apocalipsa 18:1-4, 3T 265 și 269).

Noi trebuie să ieșim afară și să fim separați stând pentru Dumnezeul nostru, și avertizând pe frații și surorile noastre să facă la fel. Noi nu putem să urmăm pe acel om din Ierusalim, căruia numele i-a fost deasemenea Isus, care a decis că după ce urâciunea pustiirii a fost așezată el n-a vrut să asculte de Domnul său pentru a fugi din Ierusalim. El a gândit că va rămâne pentru a avertiza pe

popor de ceeace avea să se întâmple. Însă el și-a pierdut viața sa veșnică datorită neascultării sale, iar pe lângă aceasta, după rapoartele date, acolo n-a fost nici un suflet câștigat ca rezultat al rămânerii lui acolo pentru a avertiza pe popor! Astfel el a murit în zadar, când el ar fi putut să fi ascultat de Domnul separându-se, iar prin aceasta arătând exemplul său de ascultare calea spre viață și pentru alții care să fie urmată. Însă la toți li s-a dat o oportunitate bună pentru a scăpa, și toți și-au făcut deciziile lor pentru a fugi sau pentru a rămâne.

E timpul pentru poporul nostru să plece acuma. Urâciunea pustiirii a fost plantată. Studiați aceasta pentru voi înșivă. Nu lăsați ca cineva sau ceva să vă împiedice de a studia aceasta pentru că viața și destinul vostru veșnic atâră de această decizie.

Înălțarea duminicii și închinarea în această zi a fost începută de biserica AZȘ. Ezechiel 9 începe să se desfășoare, sigilarea începe, probarea se închide și care va fi decizia voastră? Îl veți urma pe Domnul? Veți urma poruncile Sale și fugind din biserică, ieșind afară și privind doar la Isus pentru toată lumina, cunoștința și înțelepciunea, în loc să fiți sub acel sistem corupt și privind spre om?

Hristos știe ceeace face. El știe că urmașii Săi vor înțelege vocea Păstorului adevărat urmându-L oriunde El îi va conduce, iar El nu este găsit niciunde în bisericile AZȘ. El nu este prezent în nici o biserică laodiceană—El este afară la ușă și bate!

Notebook Leaflets, p 99, col 1: “Biserica se află în starea laodiceană. Prezența lui Dumnezeu nu este în mijlocul ei...Ce lucru teribil este să-L excludem pe Hristos din templul Său Însuși!” (Vezi deasemenea 8T 247-250).

Hristos nu este prezent în Bisericile AZȘ. Iar dacă prezența lui Hristos nu este în biserică, atunci a cui prezență este acolo? A lui Satana! Este ca parabola celor zece fecioare.

Dacă vă uitați în Christ Object Lessons (Parabolele Domnului Hristos) în ultimul capitol, sora White scrie că cele zece fecioare reprezintă biserica care se uită după Hristos să vină, ceeace include biserica AZȘ (deasemenea reprezintă celelalte biserici lumești care pretind să privească spre revenirea lui Hristos). Însă o dată ce toate fecioarele au adormit, o procesiune formată de Hristos (Mirele) și mireasa Sa (care este biserica Sa adevărată, 7BC 985-986) a venit aproape.

Această procesiune a adus o strigare celor zece fecioare, sau ați putea spune, ea a adus o strigare bisericii AZȘ sau tuturor bisericilor, că e timpul de trezire, Mirele vine iar El nu este în mijlocul ei, și că trebuie să ieșiți afară din biserici pentru a-L întâlni și pentru a fi cu El.

Această solie, cea care-L înalță pe Mântuitorul și care predică separare pentru El, a fost singura solie care a trezit pe cele zece fecioare din somnul lor. Nu s-a dat vreo altă solie care să le trezească.

Această solie de îndurare—a-L privi pe Isus Hristos și separarea din bisericile lor datorită faptului că prezența lui Hristos n-a mai fost în mijlocul lor, și formându-și poporul Său—a fost singura solie care le-a fost dată și care le-a trezit; iar toate au fost în mișcare.

Ele au început să studieze Bibliile lor și să se îngrijească de lămpile lor pentru a vedea dacă aceasta este adevărat sau nu. Iar ele toate au recunoscut că a fost adevărul. Ele toate au văzut că separarea a fost o necesitate. Însă cine au fost cei care au ascultat de Mântuitorul lor, arătându-se să fie urmași adevărați ai lui Hristos? Au fost doar cele cinci fecioare înțelepte. Această clasă se dovedește a fi înțeleaptă prin părăsirea aceluși loc și urmându-l pe Mântuitorul Lor. Ele au pretins să-L urmeze iar acuma au dovedit-o.

Însă acolo au fost cinci fecioare care au stat. Această clasă s-a dovedit a fi neînțeleaptă pentru că ea n-a ascultat de Domnul lor. În esență ele au spus: “Noi știm că separarea este adevărata solie, însă nu este timpul să ne separăm acuma.” Aceste fecioare neînțelepte n-au ascultat de Domnul lor. Ele s-au hotărât să aleagă o altă cale decât pe care le-a spus Domnul s-o urmeze.

Mai târziu ele s-au separat, după cum spune parabola din Matei 25:11, însă atunci a fost prea târziu, pentru că timpul de probare se închise. **Timpul lor de probare s-a închis atunci când ele s-au hotărât să nu asculte de porunca lui Hristos pentru a se separa cu prezența lor fizică.** Ceeace este exact aceeași paralelă pe care o găsim cu urâciunea pustiirii din vechime.

Doar acei creștini care s-au arătat a fi înțelepți, au plecat la porunca lui Hristos, atunci când au realizat că urâciunea pustiirii a fost așezată. Restul creștinilor preținși au rămas. Aceștia au ales o altă cale decât cea pe care Hristos a poruncit-o s-o ia, iar ei au stat acolo. Omul care a fost numit deasemenea Isus, a rămas pentru că el a crezut că va putea să avertizeze mai mulți oameni prin prezența sa în mijlocul lor, cu toate că Mântuitorul i-a spus deja că trebuie să fugă. Timpul lor de probare s-a închis atunci când au decis să nu-L asculte pe Hristos, iar acum noi vedem această istorie tristă repetându-se iarăși.

**Urâciunea pustiirii stă în mijlocul bisericii!** E timpul să ne trezim. E timpul să ne scăpăm de orice păcat din viața noastră! E timpul pentru “a ne pregăti să-L întâlnim pe Dumnezeu nostru”, și să mergem afară să-L întâlnim și să fim cu Isus, pentru că Mântuitorul nostru va veni să-Și adune pe cei aleși ai Lui, și nu va mai fi mult timp. Timpul de probare începe să se închidă acum pentru oameni în mod individual—dragi oameni—asupra acelor care refuză ultima solie de îndurare!

Vă implor în numele cel sfânt a lui Dumnezeu și al Mântuitorului nostru, Isus Hristos, ca să rupeți cătușele care vă țin legați de o structură a bisericii neevlavioasă. Dați-o la o parte, scăpați-vă de acel idol (biserica) pe care îl aveți în inima voastră, și uniți-vă cu Hristos, și dovediți că sunteți un urmaș a lui Dumnezeu, și nu un urmaș al omului.

Vă rog să urmați pe Mântuitorul nostru afară, și să nu fiți distruși în nelegiuirea ei (Evrei 13:12-13; 2Corinteni 6:14-18; Apocalipsa 18:4).